

Věc T-28/03

**Holcim (Deutschland) AG**

**v.**

**Komise Evropských společenství**

„Článek 85 Smlouvy o ES (nyní článek 81 ES) – Výkon rozsudku Soudu – Náhrada nákladů na bankovní záruku – Mimosmluvní odpovědnost Společenství“

Rozsudek Soudu (třetího senátu) ze dne 21. dubna 2005 . . . . . II - 1362

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Zrušující rozsudek – Účinky – Povinnost přijmout opatření k výkonu – Neexistence procesního prostředku založeného na článku 233 ES – Možnost procesních subjektů uplatňovat jejich práva na základě článků 230 ES a 232 ES (Čl. 230 ES, 232 ES a 233 ES)*

II - 1357

2. Řízení – Žaloba – Formální náležitosti – Určení předmětu sporu – Stručný popis žalobních důvodů  
[Jednací řád Soudů, čl. 44 odst. 1 písm. c)]
3. Žaloba na náhradu škody – Promlčecí lhůta – Počátek běhu lhůty – Žalobce, který se domnívá v okamžiku podání svého návrhu, že nedisponuje všemi poznatky umožňujícími prokázat odpovědnost Společenství – Neexistence vlivu  
(Čl. 288 pododstavec 2 ES)
4. Žaloba na náhradu škody – Promlčecí lhůta – Počátek běhu lhůty – Datum, ke kterému má být přihlédnuto  
(Čl. 230 ES, 232 pododstavec 2 ES a 288 pododstavec 2 ES; Statut Soudního dvora, čl. 46)
5. Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky – Dostatečně závažné porušení práva Společenství – Zohlednění prostoru pro uvážení orgánu, který je tvůrcem aktu  
(Čl. 288 pododstavec 2 ES)
6. Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí Komise přijaté na základě čl. 85 odst. 1 Smlouvy – Komplexní ekonomické posouzení – Soudní přezkum – Meze  
[Smlouva o ES, čl. 85 odst. 1 (nyní čl. 81 odst. 1 ES) a čl. 173 (nyní, po změně, čl. 230 ES)]
7. Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky – Protiprávnost – Škoda – Příčinná souvislost – Pojem – Náklady na bankovní záruku vyplývající z volby podniku nezaplatit pokutu uloženou Komisí – Neexistence přímé příčinné souvislosti  
[Smlouva o ES, čl. 185 a 192 pododstavec 1 (nyní čl. 242 ES a čl. 256 pododstavec 1 ES); čl. 288 pododstavec 2 ES]

1. Smlouva stanoví taxativním způsobem procesní prostředky, které procesní subjekty mohou využít k uplatnění svých práv. Jelikož článek 233 ES neupravuje procesní prostředky, nelze na něm samostatně zakládat návrh směřující k náhradě nákladů na bankovní záruku vzniklých společnosti v důsledku pokuty stanovené rozhodnutím Komise o řízení

o použití článku 85 Smlouvy (nyní článek 81 ES) a zrušeným Soudem.

Toto nicméně neznamená, že by procesní subjekt neměl k dispozici žádný procesní prostředek, pokud má za to, že nebyla přijata opatření, která obnáší

výkon rozsudku. Povinnost vyplývající z článku 233 ES může být tak uplatněna zejména prostřednictvím právních prostředků upravených v článku 230 ES a článku 232 ES.

nejmenším stručně, ale souvisle a srozumitelně, ze znění samotné žaloby

(viz body 43–44)

V této souvislosti soudci Společenství nepřisluší, aby nahradil ústavodárnou moc Společenství za účelem přikročení k úpravě systému procesních prostředků a řízení zřízeného Smlouvou.

3. Promlčecí lhůta žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti Společenství nemůže začít běžet, pokud nejsou splněny všechny podmínky, na které je vázána povinnost náhrady škody.

(viz body 31–34)

2. Podle článku 21 Statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu, musí každá žaloba určovat předmět sporu a obsahovat stručný popis žalobních důvodů. Tyto údaje musejí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Pro účely zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je pro přípustnost žaloby třeba, aby podstatné skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly při-

I když je tomu tak, skutečnost, že se žalobce domníval v okamžiku podání svého návrhu na náhradu škody, že ještě nedisponuje všemi poznatky umožňujícími mu prokázat právně dostačujícím způsobem v rámci soudního řízení odpovědnost Společenství, nemůže bránit běhu promlčecí lhůty. Vznikla by tak totiž záměna mezi procesním kritériem týkajícím se počátku promlčecí lhůty a zjištěním existence podmínek odpovědnosti, o čemž může rozhodnout v konečném výsledku pouze soudce, jemuž byl spor předložen ke konečnému posouzení věci samé.

(viz body 59, 64)

4. Pokud škoda nebyla způsobena jednorázově, ale postupně, uplatní se promlčení uváděné v článku 46 Statutu Soudního dvora v závislosti na datu úkonu, kterým bylo promlčení přerušeno, na období předcházející o víc než pět let tomuto datu, aniž by tím byla dotčena práva vzniklá během následujících období.

V tomto ohledu uvedený článek 46 uvádí jako úkon přerušující plynutí promlčecí lhůty žalobu podanou k Soudnímu dvoru nebo předběžnou žádost, kterou poškozený může předložit příslušnému orgánu. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 230 ES, přičemž se případně použije ustanovení čl. 232 druhého pododstavce ES.

jejímž předmětem je udělení práv jednotlivcům. V tomto ohledu je především zohledňována složitost situací, které mají být upraveny, obtížnosti použití nebo výkladu znění právních předpisů a konkrétněji prostor pro uvážení, kterým disponuje autor napadeného aktu. Rozhodující kritérium pro posouzení porušení práva Společenství jako dostatečně závažného porušení spočívá v tom, že dotyčný orgán Společenství zjevně a závažným způsobem překročí meze své posuzovací pravomoci. Pokud tento orgán disponuje pouze značně sníženým prostorem pro uvážení, či dokonce nedisponuje žádným, pouhé porušení práva Společenství může postačovat k prokázání existence dostatečně závažného porušení.

(viz body 86–87)

(viz body 70–71)

5. Vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES je vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnost jednání vytýkaného orgánům, skutečnou existenci škody a existenci příčinné souvislosti mezi jednáním a uplatňovanou škodou. Pokud jde o první podmínku, vyžaduje se, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy,
6. Pokud soudy Společenství obecně vykonávají plný přezkum toho, zda jsou, nebo nejsou splněny podmínky použití čl. 85 odst. 1 Smlouvy (nyní čl. 81 odst. 1 ES), jimi vykonávaný přezkum složitých hospodářských posouzení provedených Komisí se omezuje na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, jakož i věcné správnosti

skutkových zjištění a absence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci.

(viz bod 95)

7. V rámci žaloby založené na čl. 288 druhém pododstavci ES může být Společenství považováno za odpovědné pouze tehdy, pokud škoda vyplývá dostatečně přímým způsobem z protiprávního jednání dotyčného orgánu.

V situaci, kdy podnik, který podá žalobu proti rozhodnutí Komise, které mu ukládá pokutu, zvolí, pokud mu Komise

dala takovou možnost, zřídit bankovní záruku k zajištění zaplacení pokuty a úroků z prodlení v souladu s podmínkami stanovenými Komisí, nemůže oprávněně tvrdit, že náklady zřízení bankovní záruky, které mu vznikly, vyplývají přímo z protiprávnosti napadeného rozhodnutí. Škoda v tomto ohledu podnikem uplatňovaná vyplývá totiž z jeho vlastní volby nesplnit povinnost zaplatit pokutu, odchýlně od pravidel upravených čl. 192 prvním pododstavcem a čl. 185 první větou Smlouvy (nyní čl. 256 první pododstavec ES a čl. 242 první věta ES), ve lhůtě stanovené napadeným rozhodnutím, zřízením bankovní záruky.

(viz body 119, 122–123)